

**P r v ý s o u d** určil v nesporné cestě výši výživného na manželské děcko, **r e k u r s n í s o u d** k rekursu povinného otce snížil alimentární závazek. Spisy na to byly předloženy prvním soudem podle § 45 zák. č. 100/31 sb. z. a n. nejvyššímu soudu k rozhodnutí s odůvodněním, že rozhodnutím rekursního soudu děje se nenahraditelná újma oprávněné.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl žádosti o rozhodnutí.

#### D ů v o d y:

Rozhodnutí rekursních soudů v otázce výměry výživného ze zákona stanoveného v řízení nesporném jsou konečná a mají proti účastníkům podle § 33 (1) zák. č. 100/31 sb. z. a n. účinek právní moci, neboť čl. V. č. 2 zák. č. 251/34 sb. z. a n. bylo nejvyššímu soudu odňato v těchto věcech rozhodování vůbec (viz důvodovou zprávu k vlád. návrhu cit. zákona, tisk. čís. 1345). Rozhodnutí nejvyššího soudu nelze tu proto vyvolati ani postupem podle § 45 zák. č. 100/31 sb. z. a n.

#### Čís. 14723.

##### K výkladu § 235 c. ř. s.

Jde o změnu žaloby, vyvozuje-li se žalobní nárok na předčasné zrušení pachtovní smlouvy podle § 1118 obč. zák. ze značně škodlivého užívání hospodářství a později při ústním jednání také z neplacení pachtovného.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, R II 523/35.)

Původním skutkovým podkladem žaloby bylo tvrzení, že žalovaný propachtované hospodářství žalobkynino úmyslně značně poškodil, z kteréhožto důvodu navrhla žalobkyně, by pachtovní smlouva uzavřená mezi ní a žalovaným o tomto hospodářství byla zrušena. Při ústním jednání dne 21. března 1935 uvedla pak žalobkyně, že žalovaný neplatí pachtovné, což uplatňuje též jako důvod k předčasnému zrušení poměru pachtovního. **P r v ý s o u d** rozšíření žalobního důvodu o důvod neplacení pachtovného nepřipustil. **R e k u r s n í s o u d** uznal, že doplnění takové jest přípustné, poukázav při tom k rozhodnutí čís. 8811 sb. n. s.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### D ů v o d y:

Souhlasiti jest se stěžovatelem odkazujícím v té příčině k rozh. čís. 12014 sb. n. s., že, ježto žalobce v souzeném případě opřel žalobní nárok o další právní důvod, vyvozovaný z dalšího dosud neučiněného přednesu, jde o změnu žaloby podle § 235 c. ř. s. Tím však není otázka přípustnosti změny žaloby podle § 235 III. odst. c. ř. s. rozřešena, neboť jest uvážiti, zda následkem změny žaloby jest se obávati značného stížení nebo průtahu jednání. Vzhledem k tomu, že o skutečnosti, z níž se po změně žaloby zažalovaný nárok dále odvozuje, vedla žalobkyně tytéž důkazy jako o tvrzení původním, nelze o značném stížení nebo průtahu jednání v souzeném případě mluvíti.